

3.
diel

JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES

OPERÁCIA ZÁPAD SLNKA

DETEKTIVNA KANCELÁRIA č. **2**

Druhá kapitola

BOHATÝ A SLÁVNÝ

Elemír Elsen vedel Elvisa lepšie napodobniť, pokiaľ šlo o jeho výzor než o jeho spev, ale keďže sa skutočný Elvis mnohým páčil, stal sa populárnym aj Elemír Elvis. Nebýval v Riečanoch, ale hneď za mestom, a tak si deti zašli po bicykle a zamierili popri škole a potom cez most na západ. Osmo bežal s vyplazeným jazykom vedľa nich.

Elemírov dom ležal na vrchole kopca za murovaným plotom, ktorý obrastal zimolez s voňavými bielymi kvietkami.

Tiril si oprela bicykel o múrik.

„Tak, a čo teraz?“ spýtala sa.

Oliver mlčal. Stál na príjazdovej cestičke a pozeral sa na dom.

„Na dvore neparkuje žiadne auto,“ utrúsil.

Vtom sa za nimi ozval klaksón. Obaja sa zvrtili. Na bielom aute sa zosunulo bočné okienko a z neho sa vystrčila hlava Elemíra Elsená. Na nose mal veľké slnečné okuliare.

„Hello,“ pozdravil ich hlbokým hlasom po anglicky – presne ako pravý Elvis. „Ako vám pomôžem, mládež?“

Obaja zarazene stíchlí.

„Chceli ste sa ma niečo opýtať?“ spýtal sa Elemír Elvis.

„Áno,“ odpovedal Oliver a preglgol. „Len nám napadlo, či nemáte červené auto.“

„Červené auto?“

„Áno, máte nejaké?“

Elemír Elsen sa zasmial, zuby mal žiarivo biele.

„Nie,“ odpovedal.

„Ste si tým istý?“ spýtala sa Tiril. „Ste si istý, že ste dnes nesedeli za volantom červeného auta?“

„V Riečanoch,“ dodal Oliver.

„Celkom istý,“ odpovedal Elemír a popravil si hodvábnu šatku, ktorú mal uviazanú okolo krku. „Práve sa vraciam z nákupného centra vo Valby – mal som tam vystúpenie. Mám za sebou niekoľkohodinovú cestu autom.“

Som unavený a rád by som si odpočinul.“

Oliver odstúpil nabok a Elemír Elvis prešiel popri nich a zaparkoval pred domom.

„Myslíš, že hovorí pravdu?“ spýtala sa Tiril.

Oliver pokrčil plecami.

„Neviem,“ povedal. „Tá záhada je väčšia než sa na prvý pohľad zdalo. Prisahal by som, že v tom červenom aute sedel Elemír Elvis. Niečo tu nehrá.“

Tiril vysadla na bicykel.

„Máme teda prípad,“ vyhlásila a usmiala sa.

„Nový prípad pre Detektívnu kanceláriu č. 2.“

Tretia kapitola

BUFAČ

Vrátili sa na miesto, kde sa to všetko začalo. Na prechod pre chodcov, na ktorom Oliver zachránil pani Norlandovú. Keby ju nebol stiahol na chodník, červené auto by ju zrazilo.

„Vyriešime to,“ povedala Tiril a pozrela sa na slnko. „Zistíme, čo je vo veci ešte predtým, ako dnes zapadne slnko.“

„Auto zmizlo za tamtým rohom,“ povedal Oliver a ukázal naň prstom.

Pokračovali na bicykloch v smere, ktorým sa rútilo červené auto. Na križovatke, kde zabočilo